პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელიწადი მესამე.

კომუნისტი

ხ. ხ. ხ ნ.
ცენტრალურ და ტფილისის
კომიტეტის
და სრ. საქ. მ., გ., წ. არ. და მატრ.
დეპ. საბ.
ცაკის ორგანო

№ 217 შაბათი, 22 სექტემბერი, 1923 წ.

ყოველდღიური გაზეთი

ფასი 250.000 მან. № 217

რედაქცია
ტფილისი, რუსთველის პროსპექტი № 24, მეორე სართული.

მთავარი კანტორა
ტფილისი, რუსთველი პრ. № 26, ტელეფონი 5—43.

რედაქციაში საქმისთვის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმე დღეებისა 2-დან 3 საათამდე.
ტელეფონ. ნომრები: რედაქტორის 14—76 მდივნის 10—58.

ხელის მოწერის თვიური ფასი: ქალაქში—6.000.000 მ. ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის—6.500.000 მან. კოლექტ. ხელის მოწ. 4.000.000 მ. განცხადება 15 კ. ჩვრვონცებით ნომპარელის სტრიქონი. სამგლოვიარო განცხადება 4 მან. ჩვრვონცებით.

დღიური

— გერმანიაში ხდება მუშათა რაზმების დემონსტრაციები.

— გერმანიის ერთ ოლქში დაიწყო საიდუმლო მზადება, რომელსაც მთავრობა საალყო წესების შემოღებას ეძახის.

— ერთა ლიგას აზრით, ... დაუყოვნებლივ დარუნდებულად უნდა ჩაითვალოს.

— წყალდიდობამ ქალაქ ტოტორში (იაპონიაში) იმსხვერპლა 300,000 კაცი.

— ბულგარეთის ჯარი შეიჭრა სამხრეთ ხლვიის საზღვრებში.

საკავერო ფლუტის მეგობართა საზოგადოებაში

წევრათ ჩაწერა სწარმოებს ტფილისის კომიტეტის საავტაცეო-საპროპაგანდო განყოფილებაში (რუსთაველის პროსპექტი № 22) 12-დან ნაშუადღევის სამ საათამდე.

ყოველგვარი ცნობების მიღება შეიძლება ამ. მ ა რ გ ა ნ ი ძ ე ს თ ა ნ. საწევრო გადასახადი—სამი ჩერვონეცის მანეთი. საწევრო გადასახადის შეტანა შეიძლება სამ ნაწილად. წევრულ-არმიელები და მეთაურთა შემადგენლობა იხდის 9 კაპეიკს (ჩერვონეცის ანგარიშით).

საორგანიზ. კომისიის თავმჯდომარე: მ. ე ს ე ნ ი.

გეჯდვითი საქმის მუშაკთა საყურადღებოდ

საქართველოს ბეჭდვითი საქმის მუშაკთა სექციის ბიუროს პრეზიდიუმის დადგენილების თანახმად, 24-დან 30 სექტემბრამდე სექციის ბიუროს ბინაზე (მუშათა სასახლე, მესამე სართული, ოთახი № 37) საღამოს 5 საათიდან 8 საათამდე დანიშნულია ბეჭდვითი საქმის მუშაკთა ტფილ. სექციის

ფევრეგის პერერეგისტრაცია.

ისინი, ვინც პერერეგისტრაციაზე არ გამოცხადებიან, სექციიდან და კავშირიდან გამორიცხულად ჩაითვლება.

ყველა ცნობებისათვის მიმართეთ სექციის რწმუნებულებს.

კავშირის პასუხისმგებელი მდივანი: **შ ვ ე ი დ ზ ი ა.**
საორგ. განყ. გამგე: **მ ე ძ მ ა რ ი ა შ ვ ი ლ ი.**
ბეჭდ. საქმის მუშაკთა სექც. პასუხისმგ. მდივანი: **გ ა უ ლ ი უ მ ი ა ნ ი.**

სრულიად საქ. სავეტერინარო ყრილობა

საქართველოს საიქიმო-სასანიტარო დარგის მუშაკთა პროფკავშირის ცენტრალი გაგზეთობა ამით აცხადებს, რომ **ქვირას, ამა წლის 23 სექტემბერს**, დღის 12 საათზე პროფკავშირის მცირე დარბაზში (მუშათა სასახლე)

წ ა ი კ ი თ ხ ნ ე ბ ა

საქართ. სავეტერინარო დარგში მომუშავეთა ყრილობა.

პას. მგ. მდივანი გ ო გ ი ბ ე რ ი ძ ე.
ვეტსექციის საორგ. ბიუროს მდივანი მ ა ხ ა თ ა ძ ე.

625 2—1

მუშათა ფაკულტეტზე

(რუსულ და ქართულ განყოფილებაში) შესვლის მსურველთ

განცხადებების მიღება შესწყდება სექტემბრის 22-ს

სამინდატო კომისიის სხდომა მოხდება სექტემბრის 24-ს, ტფილისის კომიტეტის საავიტაციო-საპროპაგანდო განყოფილებაში დილის 9 საათზე.

სამინდატო კომისის წევრი ჯ. ე ს ხ ე ნ ი.

საყოველთაო გაფიცვის ახალი ტალღა გერმანიაში

რევოლუციონური კრიზისი გერმანიაში მწვავდება. მოულოდნელი ამაში არავისათვის არაფერია. პირიქით, როგორც შიგნი, ისე გერმანიის გარეთ, ყველა, მტრები და მეგობრები რევოლუციის, წინასწარმეტყველებენ და წინასწარმეტყველებენ დღესაც, რომ ჩვენ ვართ არსებული მდგომარეობის რადიკალურათ შეცვლის მოლოდინში. მდგომარეობა კი მერყეობს.

კაპიტალისტური მთავრობა ბურუაზიისა და სოციალისტების, რომლის შედგენის დროსაც არავინ (თვით მისი მომხრეები) არ ფიქრობდა, რომ ის იქნება ხანგრძლივი, საბოლოოთ აშკარავებს ამსოციალიზტურ შეუძლებლობას გამოიყენოს ქვეყანა იმ ჩიხიდან, რომელშიაც მომწყვდეული შეიქნა ის გარეშე და შინაურ მტაცებლების წყალობით.

ფინანსიური რეფორმა ახალი მთავრობის, თვით იმ შეკვეცილ ფარგლებშიაც, რომელზედაც შეეძლოთ შეთანხმება კაბინეტის მემარჯვენე და მემარცხენე ფრთას, ვერ აღწევს განძრახულ მიზანს მაგარი ვალუტის მობილიზაციისა და ვაჭარ-მრეწველებისაგან გადასახადების აკრებისას მათი გააფთრებული წინააღმდეგობის გამო ამ რეფორმის მიმართ. ცხადია „რეფორმის“ შეკვეცათ ნავარაუდევი ეფექტი: მარკის კურსის დაცემის შეჩერება ან შესუსტება, რამდენადაც ამ რეფორმისაგან იქნებოდა დამოკიდებული ეს—შეუძლებელი შეიქნა. დღევანდელი რადიოს ცნობით ოფიციალური კურსი დოლარის უდრის 190 მილიონ მარკას, ხოლო ოფიციალური კი, შავი ბირჟის—322 მილიონს. გასაკვირი არ არის ასეთ პირობებში მუშათა ხელფასის უეცრათ ძირს დაქანება, რასაც ზედ ერთვის ის გარემოება, რომ სოფლები დააკავა თავის ნაწარმოები, რომელსაც მეურნე ხელიდან არ უშვებს, რადგან უფასო ქაღალდს არ იღებს, რაც კიდევ უფრო ართულებს და ამწვავებს მდგომარეობას.

სამრეწველო დაწესებულებები იხურება, ათი ათასობით მუშა ხელი უმუშევარი რჩება სიმშილის ლანჯებში მომწყვდეული, სურსათი არსად სჩანს და კიდევაც რომ გამოჩნდეს, მას ვინ მისწვდება, გარდა შეძლებულ ერთეულებისა? და ყოველივე ამის დამატებით სასოწარკვეთილი მუშათა მასა თავისი თვალით ხედავს, რომ ბურუაზია, „ანარქიის“ მოლოდინში შკარათ, ყველას დასანახათ, მობილიზაციას უკეთებს მთელ თავის ძალებს, ამრავლებს და ამაგრებს მისტურ ორგანიზაციებს.

სურსათის უქონლობის ნიადაგზე ხდება საწყობებზე და მაღაზიებზე თავდასხმა, ხელფასის დაცემის ნიადაგზე—გაფიცვები, რომლებიც ედება ერთი კუთხიდან მეორეს და თანდათან საყოველთაო ხასიათს იღებს. ფაშისტების ალაგმვის მიზნით ეწყობა წითელი რაზმები. ამნაირათ ჩვენ შეუჩერებლივ ვუახლოვდებით დიდ ბრძოლებს გერმანიაში, რომლებიც, თუ განვითარდნენ ამ უაღრესათ სამრეწველო ქვეყნის რევოლუციონური რესურსების მასშტაბით, მივვიყვანს არა მარტო ცენტრალური, არამედ მთელი ევროპის „ფერისცვალებამდე“.

და ასეთი ამბების მოლოდინში ჩვენ კვლავ ვუბრუნდებით იმ პარტიის როლის გათვალისწინებას, რომელიც კიდევ საკმაოთ ძლიერია გერმანიის პროლეტარიატში და რომლის შტო პროფკავშირებში, მათი ბიუროკრატიის სახით, მძიმე ბორკილებათ ადევს გერმანიის რევოლუციას. ცხადია, განვითარება ამ რევოლუციისა და გამარჯვება მისი წარმოუდგენელია ამ მძიმე ხუნდების დაღეწვის გარეშე. ბევრი ნიშნები იმისი—და ყველაზე უფრო თვალსაჩინო მათ შორის არის სოციალ-დემოკრატების ხშირათ მასიური გადასვლა კომპარტიის რიგებში,—რომ ეს პროცესი მიმდინარეობს პარალელურათ რევოლიუციონური კრიზისის გამწვავებასთან ერთათ. ბევრგან სოციალ-დემოკრატიული ორგანიზაციები, ცენტრის წინააღმდეგ, გამოდიან ერთიანი ფრონტით კომუნისტებთან. ამის მაგალითებს მკითხველი დღესაც ნახავს რადიო-დეპეშებში. ყოველდღიური ბრძოლა, საერთო მდგომარეობის გართულება პრაქტიკულათ ასწავლის რეფორმისტების მიმდევარ მასებს, რომ ამ საერთო ფრონტის გარეშე, ე. ი. ფაქტიურათ სოციალ-დემოკრატიის დაძლევისა და მისი კოალიციონური ტაქტიკის დაგმობის გარეშე, შეუძლებელია ბრძოლა არა მარტო დიდი ისტორიული აქტის ჩასატარებლათ, არამედ თვით ყოველდღიური ცხოვრების კოტათ თუ ბევრათ ნორმალურ, ადამიანურ პირობებში ჩასაყენებლათ.

მდგომარეობა, როგორც შიგნი ისე არა ნიკლებ თუ არა უფრო მეტათ, გართულებულია გარეთ. მის დასაძლევათ საკმაო არ არის ძალები მარტო გერმანიის პროლეტარიატის. გერმანიის ოქტომბერი მოითხოვს უფრო მეტ რევოლიუციონურ ენერგიას, მისი გასაქანი უფრო მეტ სივრცეს და მოვალეობა სწორეთ აქეთკენ მოუწოდებს დღეს საერთაშორისო პროლეტარიატს, გერმანიის რევოლიუციის დასახმარებლათ და გასამაგრებლათ.

თებერვლის ემიგრაციის კიდევ ერთი სასტიკი დამარცხება

როგორც ცნობილია, ოქტომბრის რევოლიუციის გამარჯვებისა და თებერვარდიელთა ლიკვიდაციის შემდეგ უცხოეთს მიაშურეს და შემოაფარეს მას თავი კონტრრევოლიუციონურმა ორგანიზაციებმა, მათმა პოლიტიკურმა მოღვაწეებმა, მემამულეებმა და ბურჟუებმა, ერთი სიტყვით ყველამ, ვინც „უხერხულათ“ „იგრძნო თავი“ ახალ მუშურ-გლეხურ სახელმწიფოში და დროზე მოასწრო გაქცევა. დამარცხებულებმა შინაურ და საგარეო სამხედრო ფრონტებზე, მათ, რასაკვირველია, მთლათ არ დაჰყარეს იარაღი და განაგრძობდენ დღემდე, აწარმოებენ ახლაც, ანტისაბჭოთა კამპანიას საზღვარ-გარეთ. ისინი ფათოთ სარგებლობენ არა მარტო იმ ორგანიზაციული შესაძლებლობით და მატერიალური რესურსებით, რომლებიც მათ შერჩათ უცხოეთში „დაბარგების“ შემდეგ, არამედ ძველი იმპერიის იმ საელჩო, საკონსულო და სხვა აპარატებითაც, რომლებიც განაგრძობდენ „მუშაობას“ უცხოეთის სახელმწიფოებში ოქტომბრის რევოლიუციის შემდეგ, სარგებლობდენ რა უზურპატორულათ თავიანთ ძველი მდგომარეობით. მაგრამ რაც დრო მიდის და მტკიცდება საბჭოთა კავშირის შინაური და საერთაშორისო მდგომარეობა, ეს ორგანოები თანდათან უქმდებიან, უკეთესათ რომ ვთქვათ, მათ აუქმებენ ყველა ის სახელმწიფოები, რომლებიც ნორმალურ ურთიერთობას ამყარებენ საბჭოთა სახელმწიფოებთან. ასე მოხდა გერმანიაში, ავსტრიაში, ამერიკაში და მთელ რიგ სახელმწიფოებში, სადაც მთელი ქონება საელჩო და საკონსულო წარმომადგენლობათა გადაეცა ან გადადის რუსეთისა და მის მოკავშირე ქვეყნების კანონიერ ხელისუფლების განკარგულებაში. ერთერთი ორგანიზაცია, რომელიც კიდევ შერჩენოდათ თებერვარდიელებს და სადაც ისინი დაუსჯელათ თარეშობდენ, იყო საზღვარგარეთ არსებული წითელი ჯვრის საზოგადოება, რომელიც იჩემებდა საერთაშორისო წითელი ჯვრის კავშირში რუსეთის სრულუფლებიანი წარმომადგენლობის უფლებას და უნდა ითქვას ისინი ახერხებდენ კიდეცაც ამას, მიუხედავათ იმისა, რომ პარალელურათ არსებობდა და არსებობს საბჭოთა წითელი ჯვრის საზოგადოებაც.

კიდევ 1921 წელს წითელი ჯვრის საზოგადოებათა საერთაშორისო კონფერენციაზე, საბჭოთა წითელი ჯვრის საზოგადოებამ უარი განაცხადა მიეღო მონაწილეობა მის მუშაობაში სათათბირო ხმით, როგორიც მას მიანიჭეს მაშინ ისევე, როგორც თეთრგვარდიელთა წითელ ჯვარს. ამის გამო წარმომადგენელი უკანონო და უზურპატორული წითელი ჯვრის შეიქნა ფაქტიურათ აქტიური მონაწილე ამ კონფერენციის და მან მოახერხა ჩაეტარებია იქ, არსებითად არა პოლიტიკურ ყრილობაზე, უაღრესათ მწვავე პოლიტიკური კამპანია საბჭოთა რუსეთისა და მისი ხელისუფლების წინააღმდეგ.

მას შემდეგ განვლო ორმა წელმა და დღეს სულ სხვა სურათის წინ ვდგევართ. აგერ წინაზე დათავებულ წითელი ჯვრის საერთაშორისო მეთერთმეტე კონფერენციაზე მდგომარეობა რადიკალურათ შეიცვალა და თეთრგვარდიელები გაძევებული შეიქნენ ამ უკანასკნელი ოფიციალური თავშესაფარიდანაც. კონფერენციამ არა მარტო არ დაუშვა თავის სხდომებზე ტრადიციული წარმომადგენელი თეთრგვარდიელთა წითელი ჯვრის, ბ-ნი ლოდიანსკი, იმის მიზეზით, რომ მან **მონაწილეობა მიიღო ამხ. ვოროვსკის მოკვლაში**, არამედ ამ თეთრგვარდიელთა ორგანიზაციას მისცა მხოლოთ საშუალება დასწრებოდა ჩვეულებრივი სტუმრის უფლებით. საბჭოთა წითელი ჯვარი მიწვეული შეიქნა სხვა სახოგადოებებთან ერთათ თანასწორი (ე. ი. გადამწყვეტი ხმის) უფლებით, მაგრამ, რადგან თავის დროზე საბჭოთა კავშირმა ბოიკოტი გამოუცხადა შვიცარიას, რომლის ტერიტორიაზეა შეკრებილი კონფერენცია, ამიტომ რუსეთის წ. ჯვრის საზოგადოება, უკვე დანიშნული დელეგაციის მაგიერ, წარმოდგენილი შეიქნა კონფერენციაზე შვეიცარიაში მუდმივ მცხოვრებ ამხანაგის სახით. **თვით კონფერენციის შემადგენლობას** შემთხვევა მიეცა ოფიციალური სანქცია გაეკეთებია საბჭოთა წითელი ჯვრის კანონიერი წარმომადგენლობის მიღებისათვის, როდესაც ერთ კომისიაში ასარჩევ წევრის შესახებ დაისვა კითხვა, თუ რომელ საზოგადოებას უნდა გაეგზავნა ის. კონფერენციის თავმჯდომარემ, მოქ. ადორმა, სიტყვა სიტყვით განაცხადა შემდეგი: „ჩვენ ვიცნობთ აქ მხოლოთ ერთ წითელ ჯვრის საზოგადოებას რუსეთიდან, **საბჭოთა** წითელ ჯვრის საზოგადოებას“-ო.

ამნაირათ დასრულდა საერთაშორისო მასშტაბით ამ უკანასკნელი ექვსი წლის ბრძოლა წითელ ჯვრის მოღვაწეობის სფეროში საბჭოთა რუსეთის კანონიერ წარმომადგენლობისა და თეთრგვარდიელთა შორის, რომლებსაც „სცნობდა“ ევროპა დღემდე.

თუ ევროპის სხვადასხვა დიპლომატიური კონფერენციებზე მონაწილეობის ფაქტს ჩვენ მივუმატებთ იმ გარემოებას, რომ თვით უკანასკნელი ხუთი ექვსი თვის განმავლობაში რუსეთის წარმომადგენლებს უკვე ოფიციალურათ იწვევენ სხვადასხვა სპეციალურ საელმწიფოებრივი ხასიათის კონგრესებზე (სახელმწიფო სტატისტიკა, საზღვაო და ხმელეთით მიმოსვლის საკმეები და სხვა), ნათელი იქნება საერთო სურათი იმის, რომ ძველი ევროპის მესვეურები იძულებული ხდებიან „მოითმინონ“ თავიანთ გვერდით ახალი ძალა, რომლის ჭეშმარიტ საბოლოო განძრახვებში მათ ოდნავადაც აღარ შესდით ეჭვი.

საბჭოთა კავშირის მდგომარეობა მტკიცდება შიგნი ისევე, როგორც გარეთ. და ამ სიმტკიცესა და ძლიერებას ის გამოიყენებს თავის დროზე იქ, სადაც ამისათვის მოუწოდებს მას ინტერესები საერთაშორისო პროლეტარიატისა და კომუნისტური რევოლიუციის.

ჩვენი პრესის გარემოთ

(ს ა დ ი ს კ უ ს ი ო)

„კომუნისტი“-ს № 214-ში სადისკუსიო წესით მოთავსებულია ამხ. **ქ. ორაგველიძის** წერილი: **„ჩვენი პრესა“**, რომელშიც ავტორი არკვევს პრესის მნიშვნელობას და დანიშნულებას, აღნიშნავს ჩვენი გაზეთების დეფექტებს და მიუთითებს ზოგიერთ საშუალებაზე საგაზეთო საქმის უკეთ დასაყენებლად.

ამასთან ერთად **„კომუნისტი“**-ს რედაქცია მიმართავს ამხანაგებს, „გამოსთქვან თავიანთი აზრი ჩვენი პრესის, მისი ნაკლულოვანებათა და მათი გამოსასწორებლად მისაღები ზომების შესახებ“.

პრესის როლი საერთოდ და კერძოდ ჩვენს პირობებში იმდენად მნიშვნელოვანია, მისი სათანადო დონეზე დაყენება იმდენად აუცილებელი, საჭიროთა და ამასთან რთული საქმეა, რომ საჭიროდ მიგვაჩნია გამოვეხმაუროთ რედაქციის მოწოდებას და შევიტანოთ ჩვენი წვლილი წამოყენებულ საკითხის გაშუქებაში.

I

გაზეთის იდეური მხარე.

თავისთავად ცხადია, რომ პოლიტიკური გაზეთი მარტო საინფორმაციო ფურცელი არ არის, მით უმეტეს ისეთი, როგორიც, მაგალითად, ჩვენი პარტიის ცენტრალური ორგანო „კომუნისტი“.

ჩვენმა გაზეთმა ფართე იდეური ხელმძღვანელობა უნდა გაუწიოს პარტიულ და მშრომელ მასას, გაუქვლიოს მას სავალი გზა მიმდინარე ცხოვრების მოვლენათა რთულ ხლართში, ხელი შეუწყოს მის კლასობრივ გათვითცნობიერებას.

ამას გაზეთი აღწევს უმთავრესად მოწინავე და საერთოდ პოლიტიკური ხასიათის წერილებით.

როგორაა დაყენებული, მაგ., „კომუნისტში“ ეს ნაწილი?

სამართლიანობა მოითხოვს აღინიშნოს, რომ ჩვენი გაზეთი სისწორით და ბოლომდე ატარებს პარტიის ხაზს და რევოლიუციონური მარქსიზმის თვალსაზრისს. ის არ არის ჩვეული წაბორძიკებას და გადახვევას. ყოველი მისი გამოსვლა, თუნდაც წვრილმან საკითხების შესახებ, აღმებედილია მოვალეობის შეგნებით და პასუხისმგებლობის გრძნობით პარტიისა და მუშათა კლასის წინაშე. ამ მხრივ მას საყვედური არ ეთქმის.

რაც შეეხება პოლიტიკური ხასიათის წერილების სხვა ხახარეებს, უნდა ვთქვათ შემდეგი: ამხ. ორაგველიძე ამბობს, რომ ასეთები „ჩვენ საკმაოდ გვაქვს და არც იზარებს არავინ დასწეროს წერილი პოლიტიკურ ტემაზე. ეს უფრო გვეხერხება“.. *)

ეს რამოდენიმედ გადაჭარბებულადაა ნათქვამი. განა ყოველი ასე თუ ისე საყურადღებო მოვლენა შინაურ და საერთაშორისო პოლიტიკის ჰპოულობს გაშუქებას ჩვენი გაზეთის ფურცლებზე? შეიძლება დამტკიცებულ იქნას, რომ საკმაოდ მრავალი ასეთი მოვლენა რჩება შეუფასებელი და გაუმართლებელი მკითხველისათვის.

ჩვენში პოლიტიკურ თემებზე ასე თუ ისე რიგიან წერილების დაწერათა რიცხვი საკმაოდ განსაზღვრულია. შეიძლება „მოხალისე“ ბევრი იყოს, „დაზარებასაც“ არ ჰქონდეს ადგილი (თუმცა ესეც საეჭვოა), მაგრამ თითზე ჩამოითვლებიან ისინი, ვისაც „ეხერხება“ საქმის სათანადოდ შესრულება.

შემდეგ ჩვენ გვინდა ვსთქვათ რამოდენიმე სიტყვა ტემების შესახებ. მეთაური თუ სხვა პოლიტიკური წერილი გაზეთის ორგანიულ ნაწილს უნდა შეადგენდეს, და არა შემთხვევით და გარედან მოკოწიწებულ რამეს. ეს კი პირველ ყოვლისა მაშინაა შესაძლებელი, როცა წერილი აგებულია თვით საგაზეთო მასალაზე, როცა ის ეხება და აშუქებს იმ ფაქტებს, რომლებსაც მკითხველი ეცნობა თვით გაზეთში. საერთოდ ეს ასეც ხდება. მაგრამ იმის თქმა მაინც არ შეიძლება, რომ ამ მხრივ დეფექტებს არ ჰქონდეს ადგილი ჩვენს პრესაში.

თვით ტემების არჩევაში არ არიან დაცული საჭირო პროპორცია. არის ტემები საშინაო ცხოვრების და საერთაშორისო მდგომარეობის საკითხების შესახებ. ჩვენს გაზეთში მეტი ყურადღება ექცევა საერთაშორისო ამბებს და შედარებით ნაკლები საშინაო საკითხებს, რომლებიც ნაკარნახევია თვით სინამდვილით: საერთაშორისო პოლიტიკის საკითხები დღეს მეტად აქტუალური და მნიშვნელოვანი არიან და მათი გაშუქება ჩვენი მკითხველისათვის ფრიად საჭიროა.

მაგრამ ამასთან არ უნდა დავგვიწყდეს, რომ რევოლიუციისა და მუშათა კლასის გამარჯვებისათვის უაღრესი მნიშვნელობა აქვს თვით ჩვენი შინაური ცხოვრების მოწყობას, წარმატებითი აღმშენებლობითი მუშაობას, მეურნეობის აღორძინებას და გაჯანსაღებას. და სწორედ აქეთკენ უნდა იქნეს გაზეთის მეტი ყურადღება მიქცეული, ვინემ ამას დღემდე ჰქონდა ადგილი.

პირველ რიგში უნდა დავაყენოთ ჩვენი ეკონომიური ცხოვრების საკითხები. ჩვენი სინამდვილე ახალი ეკონომიურ პოლიტიკის პირობებში ამ მხრივ დიდ მასალას იძლევა, რომელსაც ესაჭიროება შესწავლა და გაშუქება. ჩვენი მრეწველობა, სასოფლო-მეურნეობა, ფინანსები, კოოპერაცია და მრავალი სხვა, მათი მდგომარეობა, პერსპექტივები, გზები და საშუალებები წარმატებისა ამ დარგებში,—ყველა ეს მადლიანი ტემებია წერილებისათვის. ჩვენი ეკონომიური სინამდვილის გაშუქების და ამით მისი აღორძინების საქმეში პრესამ უნდა შეასრულოს საკმაოდ დიდი როლი. ჩვენს გაზეთს ეს შეგნებული აქვს. და ამ ბოლო დროს ის კიდეც სდგამს შესაფერ ნაბიჯებს ამ მიმართულებით. ეკონომიური ხასიათის წერილებს უფრო ხშირად ვპოულობთ მის ფურცლებზე. მაგრამ ეს ცოტაა. ამ მხრივ ჯერ კიდევ ბევრი რამ გვაკლია. ჩვენმა გაზეთმა უნდა შესძლოს ამ ნაკლის აშორება.

საჭიროდ მიგვაჩნია კიდევ შეეჩერდეთ ზოგიერთ საკითხზე.

ჩვენი პარტიული მასის უმრავლესობა ვერ დაიტრაბახებს მარქსიზმის თეორიული საკითხების ცოდნას. ჩვენ ვერ ვიჩენთ საკმაო ინტერესს ასეთი საკითხებისადმი. ეს უეჭველად ჩვენი კულტურული ჩამორჩენილობის მაჩვენებელია. ჩვენს გაზეთში გაშუქება მარქსიზმის ძირითადი დებულებების, მისი ფილოსოფიის და ეკონომიკის, **ახალი, დღევანდელი მახალების მიხედვით**, აგრეთვე მეცნიერების სხვა და სხვა დარგებიდან მოკლე მიმოხილვების მოთავსება, ეჭვი არ არის, ხელს შეუწყობს გაზეთის გაუმჯობესებას, გაამდიდრებს მკითხველის გონებას და მასში აღძრავს ინტერესს თეორიულ ძიებისადმი. ეს დიდი მოღწევა იქნება.

ჩვენ ამით იმის თქმა არ გვინდა, რომ გაზეთმა გასწიოს სამეცნიერო ჟურნალის მაგიერობა. მაგრამ დროგამოშვებით ასეთი ხასიათის მოკლე და პოპულიარულ წერილების მოთავსება გაზეთისათვისაც მისაღებია და მკითხველისათვისაც უფრო სასარგებლო, მიტომ რომ გაზეთი უფრო გავრცელებულია და მას მკითხველთა გაცილებით მეტი რაოდენობა ჰყავს, ვინემ რომელიმე ჟურნალს.

არიან კიდევ სულიერი კულტურის სხვა მოვლენები, რომელნიც, ჩვენი აზრით, აგრეთვე უნდა ჰპოულობდნენ გამოხმაურებას ჩვენს გაზეთში. მხედველობაში გვაქვს ხელოვნების მოვლენები და საკითხები. რუსეთში დიდი მოძრაობაა პროლეტარული კულტურის და ხელოვნების გარშემო. იქ ამ მოვლენას საკმაო ყურადღებას აქცევენ ყოველდღიურ პრესაშიც. ჩვენ კი ამ მხრივ ძალიან ჩამორჩენილი ვართ. კერძოდ გაზეთში აშვიათად წააწყდებით მხატვრულ ნაწარმოებთ და კრიტიკულ ეტიუდებს.

მართალია, ჩვენ თითქმის არ გვყავს ნამდვილი პოეტები და სიტყვის მხატვრები, აგრეთვე ლიტერატურული კრიტიკოსები. მაგრამ ვინცა გვყავს, იმათ, შეძლებისადაგვარად, გზა უნდა გაუხსნათ. ამათ ჩვენი გაზეთი ხელს შეუწყობს ახალი ძალების გაფურჩქვნას და მასის ესთეტიურ-ლიტერატურულ აღზრდას.

ჩვენი გაზეთი პოლიტიკური გაზეთია. მაგრამ ეს იმას როდი ნიშნავს, რომ მთელი მისი შინაარსი მხოლოდ პოლიტიკური საკითხებით ამოიწუროს. მასში საკმაო ადგილი უნდა ჰქონდეს დათმობილი ფილოსოფიურ და მეცნიერულ წერილებს, აგრეთვე პოეტურ-მხატვრულ სიტყვას.

ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ამით გაზეთიც მოიგებს და მკითხველიც.

გ. კ.

*) ამხ. ორაგველიძის აზრით, „ამ წერილებს მაინც აქვთ ნაკლი. წერილები მოგრძოა... სანამ რაიმე საკითხს მიუდგებოდეთ მოწონავდ წერილში, გვეპრიდება დიდი შესავალის გაკეთება“. ამ მხრივ მისაბაძი გზა ვეთად ის ასახელებს მოსკოვის „პრავდას“.

ეს გაზეთი მართლაც კარგადაა დაყენებული, მაგრამ მისი მეთაურები რომ გადაითარგმნოს ქართულად, თავისი სიგრძით გამოვლენ დაახლოვებით ისეთები, როგორიც „კომენსის“-ს მოწინავეებია. ეს აიხსნება ქართული და რუსული შრიფტის განსხვავებით. ამ შემთხვევაში ამხ. ორაგველიძეს თვალი ატყუებს. „კომუნისტი“-ს მეთაურები თავისი სიდიდით ჩვენ საერთოდ ზომიერად მიგვაჩნია. საინტერესოა, რატომ დააგიწყდა ამხ. ორაგველიძეს მოსკოვისავე „იზვესტია“ მისი ორარშინიანი მეთაურებით. მიუხედავად ამისა, არავინ ამბობს, რომ „იზვესტია“ უგარისო გაზეთია.

რაც შეეხება „დიდი შესავლის გაკეთებას“, უნდა ითქვას, რომ ეს უსაფუძვლო განცხადებაა.

აქვე უნდა აღვნიშნოთ, რომ თვით ამხ. ორაგველიძე არ არის თავისუფალი მის მიერ მითითებულ „ცოდვებისაგან“.

გერმანიის ამბები

გერმანიის ზოგიერთ მინისტრებს იმედ დაღუპულად მიაჩნიათ საფრანგეთთან შეთანხმების ცდა და მოითხოვენ გერმანიამ აიღოს საბჭოთა რუსეთის კურსი.

საქსონიის ლანდტაგის კომფრაქციამ განაცხადა, რომ თუ სოციალ-დემოკრატიის მონაწილეობა არ იქნება მოწვეული ლანდტაგი, საქსონიის პროლეტარიატი იძულებული იქნება დამოუკიდებლათ გამოვიდეს და მუშათა საბჭოების კონგრესი მოიწვიოსო.

სექტემბრის 18-დან ბადენის ოლქში დაიწყო საყოველთაო გაფიცვა. ბადენის ოლქის რამოდენიმე ქალაქში საალყო წესები გამოცხადდა.

სიძვირის ნიადაგზე არეულობა გრძელდება. პოლიციამ იარაღით სდარაჯობს სასურსათო მაღაზიებს.

მთელ გერმანიაში ხდება მუშათა რაზმების დემონსტრაცია.

გერმანიის პროლეტარიატის ხმა

საყოველთაო გაფიცვა დაიწყო.

ბერლინი. 20 სექტემბერი. ბადენის ოლქში კომპარტია მოუწოდებს საყოველთაო გაფიცვისაკენ ხელფასის მომატებისათვის, ფრეიბურგში სექტემბრის 18-დან საყოველთაო გაფიცვა დაიწყო. ბადენის ოლქის რამდენიმე ქალაქში საალყო წესები გამოცხადდა.

„მუშების ძალმოკრეთება ფრეფველებზე“.

ბერლინი. 20 სექტემბერი. ბადენში გაფიცვა ფართოვდება. ზემო ბადენის სამრეწველო რაიონის ყველა მუშები ქ. ლერახის გაფიცულებს მიემხრენ. **ბურჟუაზიული პრესა ამტკიცებს, რომ მუშები ძალმომრეობას** ახდენენ მწარმოებლების მიმართ. ლერახში სოციალ-დემოკრატები კომუნისტურ პარტიასთან ერთად გამოდიან. მათ ხაზინარო მოწოდება გამოსცეს გენერალურ გაფიცვის მოსაწყობად. გაფიცვას მიემხრენ რკინიგზელები და ფოსტა-ტელეგრაფის მოხამსახურენი. ფოსტა არ მუშაობს. რკინიგზებზე მატარებლების მიმოხვლა საგრძნობლად შემცირდა. გაზეთები არ გამოდის.

პროლეტარულ რაზმების დემონსტრაცია.

ბერლინი. 19 სექტემბერი. ლეიპციგში გამართა **პროლეტარულ რაზმების დემონსტრაცია, რომელშიაც მონაწილეობას ღებულობდა დაახლოებით 5000 კაცი, დემონსტრანტების წინაშე გამოსულმა ბეტხერმა** მიუთითა დიდი კოალიციის პოლიტიკის სრულ დამარცხებაზე და აღნიშნა, რომ პროლეტარული რაზმები პირველი გულია მომავალი წითელი არმიის, რომელიც უზრუნველყოფს გერმანიის რევოლიუციის გამარჯვებასო. დრეზდენში და ცვიკაუშიც გაიმართა ანალოგიური პროლეტარულ რაზმების დემონსტრაცია.

საყოველთაო გაფიცვის წინაშე.

ბერლინი. 19 სექტემბერი. სახურსათო კრიზისის ნიადაგზე მრავალ ქალაქებში მოხდა მუშების გამოსვლები, რასაც მოჰყვა შეტაკებები პოლიციასთან. დიორახში შეტაკების დროს მოკლულია ორი მუშა, მძიმედ დაჭრილია 20. მეიზენტალში მუშები იმუქრებიან საყოველთაო გაფიცვით, თუ არ იქნა დაკმაყოფილებული მათი მოთხოვნილება სამუშაო ხელფასის მომატების შესახებ და თუ ხელისუფლება აკრძალავს ფაბრიკა-ქარხნების კომიტეტების კონგრესის მოწვევას.

სამხედრო წესები ბადენის ოლქში.

ბერლინი. 20 სექტემბერი. ბადენის ოლქში სამხედრო წესები გამოცხადდა. ეხებიანის ქვანახშირის რაიონში მაღაროს მუშათა გაფიცვამ იფეთქა; ხელფასის მოთხოვნილების და სანთვაგის გაძვირების გამო.

ლუქმა პურისათვის.

ბერლინი. 18 სექტემბერი. სოროაუში (ლაუზიცის პროვინცია) **ადგილი ჰქონდა მნიშვნელოვან მღელვარებას სურსათის სიძვირის ნიადაგზე.** მცხოვრებლებმა მოახერხეს სურსათის გაყიდვა ქალაქის საწყობებიდან დაკლებულ ფასებში. მახლობელ ადგილებიდან გამოწვეულმა პოლიციამ ხროლა აუტეხა ხალხს. მოკლულია 12 კაცი, მძიმეთ დაიჭრა 15.

ფაშისტები ზეიმობენ.

ბერლინი. 19 სექტემბერი. დაბა გოფში (ზემო-ბავარია) გამართა დიდი ფაშისტური დღესასწაული, რომელშიც მონაწილეობას ღებულობდენ ბავარიის, ტიურინგიის და საქსონიის ფაშისტები. აღლუმი მიიღეს მატლერმა და ადმირალ შერმა. საქსონიის ფაშისტების დაბრუნების დროს პლაუენში მათ შეტაკება ჰქონდათ ადგილობრივ მუშებთან.

დღლარმა კიდევ იფეთქა.

ბერლინი. 20 სექტემბერი. დღის დასასრულს დოლარი 220 მილიონ მარკად ფასობდა.

ეხეც ვერაფერს უშველის.

ბერლინი. 20 სექტემბერი. ბერლინის კაფეებში ჩხრეკის დროს კონფისკაციით ჩამოართვეს უცხოეთის ვალუტა 700 მილიარდი მარკის ღირებულებისა.

სიძვირე ხაზლაპარდ იზრდება.

ბერლინი. 20 სექტემბერი. ბერლინში საშინელის სისწრაფით იზრდება სიძვირე. ერთი კილო (2 ნახ. გრვ.) პური 12 მილიონი მარკა ღირს. ბერლინის მიდამოებში მუშა ქალთა დემონსტრაციები მოხდა სიძვირის ნიადაგზე. ბერლინში უმუშევართა რიცხვი 125,000 კაცს უდრის, წარსულ

პოლიტიკური მოძღვადების გამოკრკვევისათვის

ცეკას მიერ გადაწყვეტილია პირველი ოქტომ

ბრძოლა ღორების ჭირის წინააღმდეგ

ბორჯომი. 19 ნოემბერი. ბორჯომის მაზრის ზემო-ბაკურიანის ველზე ბოლო დროს ღორების ჭირის გავრცელების გამო ადგილობრივ ხელისუფლებას მიეღო ზომები ამ ჭირის ლოკალიზაციისათვის. ამ ზომების თანახმად ზემო-ბაკურიანის ველზე ყველა ღორი ნაძალადევად ჩაკლეს და ცხედრები დაწვეს. ამ ზომების მიღებით ადგილობრივ ხელისუფლებას ეწინააღმდეგნენ ზოგიერთი ადგილობრივი მცხოვრებნი, რომელთაც ეგონათ, რომ ღორების ჭირის ლოკალიზაციის ზომების მიღებით ადგილობრივი ხელისუფლება მათ ზარალს აყენებდა. ამ ზარალის ასაცილებლად ადგილობრივ ხელისუფლებას მიეღო ზომები, რომ ჭირით დაავადებული ღორების ნაცვლად ადგილობრივ მცხოვრებლებს მიეცეთ ჯანსაღი ღორები. ამ ზომების მიღებით ადგილობრივ მცხოვრებლებს ეგონათ, რომ ადგილობრივი ხელისუფლება მათ ზარალს აყენებდა. ამ ზარალის ასაცილებლად ადგილობრივ ხელისუფლებას მიეღო ზომები, რომ ჭირით დაავადებული ღორების ნაცვლად ადგილობრივ მცხოვრებლებს მიეცეთ ჯანსაღი ღორები. ამ ზომების მიღებით ადგილობრივ ხელისუფლებას ეწინააღმდეგნენ ზოგიერთი ადგილობრივი მცხოვრებნი, რომელთაც

ქართველ ხალხს!

ქართველ ხალხის ღალატით და ანგლიელ ოკუპანტების მფარველობით ხელისუფლებაში მოსულმა მენშევიკურმა ბანდამ ქვეყანა ისეთ მდგომარეობაში ჩააგდო, რომ ქართველ ხალხს ან სრული განადგურება ემუქრება, ან ეროვნული დამოუკიდებლობის აღდგენა.

ამ ბანდის ბატონობის ოთხი წლის განმავლობაში ქვეყანა ეკონომიურად სრულიად დაქცეულია, ხალხი გაღატაკებულია, ხოლო ბანდა ეროვნული ფულის ნიშნად ისეთ ქაღალდის ფულს ბეჭდავს, რომელსაც ფასი არა აქვს და რომელიც ხალხის ხელში ყოველ დღე უფასურდება.

ბანდა ხალხის ნებას ფეხქვეშ თელავს, ხალხის ნებით არჩეული ორგანოები ან დაშლილია ან ბანდის ნებით ფორმირებული. ხალხის ნებით არჩეული ორგანოების ადგილებზე ბანდა ნიშნავს თავის ადამიანებს, რომლებიც ხალხის ნებას კი არ ასრულებენ, არამედ ბანდის ნებას.

ბანდა ხალხის ნებით არჩეულ ორგანოებს ხალხის ნებით ირჩევს, ხალხის ნებით ირჩევს ბანდა მხოლოდ ისეთ ორგანო

ბათუმის ტალღები

ბათუმი — ბოსფორი, — თვრამეტი 21-ს სექტემბერს.

ბათუმის ბულვარი ზღვის ნაპირზე. ბათუმის ბულვარი ზღვის ნაპირზე. ბათუმის ბულვარი ზღვის ნაპირზე.